மகாவித்யா துதி

காலமாய் நர்த்தனம் **காளியாய்** ஆடுபவளே
கோலமாய் வாழ்வில் கொந்தளிக்கும் கோபமே
சீலமாய் அஹிம்சை சிந்தையில் நிறையுமே
பாலமாய் அமைந்து பாதையாகும் சக்தியே

உருவாக்கும் சக்தியாய் உலகத்தின் **தாரையே**
கருவாய் கருத்தாய் காண்பதான தாரையே
மருவில்லா நியாயமே மகத்தான உண்மையே
இருமனம் இல்லாத இயல்பான தாரையே

மனதில் உருவாகும் மங்காத ஆசைகளே
தினமும் எழுந்திடும் **திரிபுர சுந்தரியே**
குணமாய் உருவெடுத்து குழப்பும் குண்டலினியே
அணங்காய் அமர்ந்த அழகான சுந்தரியே

புவனத்தை ஆண்டிடும் புத்துயிர் **புவனேஸ்வரியே**
கவனத்தை திருப்பினால் காக்கும் ஈஸ்வரியே
அவளைச் சரணடைய அண்டம் விரிந்திடுமே
சுவரிலே சித்திரங்கள் சுகமாய் வரைந்திடுமே

அங்கொரு பொந்தின் அக்னியே **பைரவியே**
எங்கும் பரவிடும் எழுச்சியே இறையே
மங்காத பொலிவே மகிமையான தவமே
தங்கும் ஆனந்தமே தடையில்லா அனுபவமே

எழிலாய் ரதியாய் எழுந்த **சின்னமஸ்தாவே**
அழியா காமமாய் அடங்காத சிற்றின்பமே
பொழியும் அருளில் புலனும் அடங்குமே
வழியும் அமுதமாய் வளரும் பேரின்பமே

அறியாமை அகந்தையே அறியாத அறிவே
செறிவான துரியாவே சிக்கலான **துமாவதியே**
விரிந்த வெறுமையே விலையில்லா சுயதரிசனமே
புரியாத புதிராய் பூத்திடும் பூரணமே

கரத்தின் தண்டாயுதம் கதையெழுதும் நாக்கிலே
உரமான வெறுமை உள்ளத்தில் குடிகொள்ளுமே
தரமான அடுக்குகளை தாங்கிடும் **பகாளமுகியே**
வரமாய் அருள்வாய் வாழ்வில் தூய்மையே

பேசிடும் பேச்சே பேணிடும் மொழியே
வீசிடும் ஒலியே வைகறை **மாதங்கியே**
மாசில்லா வீணையே மரகத பச்சையே
ஆசிகள் வழங்கிடும் ஆனந்த சுயஉருவமே

எங்கும் நிறைந்த எழிலான வெண்மையே
எங்கும் பரவிய ஏகாந்த **கமலாத்மிகியே**
எங்கும் இருக்கும் என்னருமை சக்தியே
எங்கும் தங்கிடும் இறையான மகாவித்யாவே